

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου νόμου «περί χορηγήσεως επιδόματος επικινδύνου και ανθυγιαίνης εργασίας εις τους Κτηνιάτρους του Υπουργείου Γεωργίας».

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

Διά του προτεινομένου νομοσχεδίου σκοπεύεται η χορήγηση εις τους Κτηνιάτρους τακτικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας, επιδόματος επικινδύνου και ανθυγιαίνης εργασίας, με το αιτιολογικόν ότι ούτοι ασκούν τα καθήκοντά των υπό ανθυγιαίνης και επικινδύνους διά την σωματικήν των ανεκμετάλητα ή και την ζωήν των ακόμη συνθήκας περί των οποίων θεωρούμεν σκόπιμον να εκθέσωμεν εν συνόψει τα ακόλουθα:

Είναι γνωστόν εις όλους ότι ώριμάναι νόσοι των ζώων, αί αποτελούσαι την ομάδα των ζωο—ανθρωπονόσων, ως η λύσσα, η φυματίωσις, η θρουκέλλωσις, ο μελιταϊκός πυρετός, ο σπληνάνθραξ, η στρεπτοκοκκίασις, η σταφυλοκοκκίασις, η τριχοφυτίασις, η σπληνίτις, η μάλια, η τριχοφυτίασις, η έχινοκοκκίασις—υδατίωσις, η τοξοπλασματίωσις, η λεισημανίασις κλπ., μεταδίδονται από τα ζώα εις τους ανθρώπους και κατά προτίμητον, τινές δέ εξ αυτών κατ' αποκλειστικότητα, εις εκείνους οι οποίοι, λόγω της φύσεως της εργασίας των, εύρισκονται εις επαφήν με τα ζώα ή ασχολούνται με τον έλεγχον και την επεξεργασίαν των προϊόντων ζωικής προελεύσεως. Απόρροια δε ακριβώς του τρόπου μεταδόσεως των ζωο—ανθρωπονόσων από τα νοσούντα ζώα εις τον άνθρωπον, είναι το ότι τα νοσήματα αυτά θεωρούνται ως κατ' εξοχήν επαγγελματικά: νόσοι των κτηνιάτρων, οι οποίοι εν τη άσκήσει των υπηρεσιακών των καθηκόντων έρχονται εις συνεχήν και καθημερινήν επαφήν με άθνην ή φορείς ζωο—ανθρωπονόσων ζώα. ασχολούνται με την λήψιν και εξέτασιν παθολογικών υλικών προερχομένων εκ νοσούντων ζώων, διενεργούν νεκροτομάς επί των θνησκόντων έξ άρνώστων κλινικώς αϊτίων ζώων, ασκούν τον υγειονομικόν έλεγχον του κρέατος, του γάλακτος, των δερμάτων κλπ. και τέλος ασχολούνται με την παρασκευήν έμβολίων και λοιπών εϊολογικών προϊόντων επικινδύνων πολλάκις διά τον άνθρωπον, όπως είναι: το έμβολιον του μελιταϊκού πυρετού των αίγοπροβάτων ή το έμβολιον της λύσσης.

Συγχρόνως όμως και πέραν των άνωτέρω, αϊ εν γένει συνθήκαι άσκήσεως της κτηνιατρικής επιστήμης, εντός των σταύλων, των στραγείων, των ψυκτικών χώρων υπό θερμοκρασίαν —15°C ή εν υπαίθρῳ υπό βροχήν, χιόνια ή καύσινα κατά την διενέργειαν των έμβολιασμών, καθιστούν το κτηνιατρικόν επάγγελμα έτι πλέον επικίνδυνον και ανθυγιαίνον, διότι όχι μόνον επαυξάνονται αϊ πιθανότητες μόλνσεως των κτηνιάτρων από τας ένδημύσας εις την χώραν μας ζωο—ανθρωπονόσους, αλλά δημιουργούνται άρισται προϋποθέσεις προσβολής και έξ έτέρων νόσων συνεπεία των κακουχιών και της ένθέρσεώς των εις το ψύχος, τον καύσινα και το μεμολυσμένον περιβάλλον, ως και τοιαύται τραυματισμού των υπό των νοσηλευομένων μεγάλων ζώων.

Εν τη πράξει, επαλήθευσις των άνωτέρω αναφερομένων είναι το γεγονός ότι: μέχρι του έτους 1973, επί του συνόλου των 513 υπηρετούντων παρὰ τῷ Υπουργείῳ Γεωργίας κτηνιάτρων, είχαν προσβληθῆ υπό διαφόρων ζωο—ανθρωπονόσων ή είχαν υποβληθῆ εις αντιλυστικήν θεραπείαν ή είχαν υποστεί διάφορα άτυχήματα, ως κατάγματα εκ λακτισμάτων, οι 398, ήτοι εις ποσοτόν 77% περίπου.

Χαρακτηριστικόν επίσης είναι: ότι κατά το 1975, ότε το πρώτον ήρχισεν εφαρμοζόμενον εις την χώραν μας το 10ετές

πρόγραμμα εκριζώσεως του μελιταϊκού πυρετού, προσβλήθησαν εκ της νόσου ταύτης κατά την διενέργειαν των έμβολιασμών εντός τριών μηνών, 54 κτηνιάτροι οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το 13% περίπου των ασχοληθέντων με τους έμβολιασμούς κτηνιάτρων.

Πραγική περίπτωσις επιβεβαιούσα το επικίνδυνον του κτηνιατρικού επάγγελματος, υπήρξεν ο κατά το 1973 επιστημικός θάνατος κτηνιάτρου, ο οποίος κατά την ένάλησιν καθήκοντων του υπεχρεώθη να υποβληθῆ εις αντιλυστικήν θεραπείαν και έθανε συνεπεία επιπλοκών αύτης.

Η υπό συνεχή κίνδυνον και υπό ανθυγιαίνης συνθήκας άσκήσις του κτηνιατρικού επάγγελματος έχει δημιουργήσει μεταξυ των κτηνιάτρων του Υπουργείου Γεωργίας αϊσθητά πικρίας και άπαιχτησύσεως διότι δεν έχει μέχρι σήμερα αναγνωρισθῆ υπό της πολιτείας ως επικίνδυνος και ανθυγιαίνῆ ή υπηρεσία την οποίαν προσφέρουν ως υπάλληλοι, όταν μάλιστα είναι γνωστόν ότι αυτό αναγνωρίζεται δι' άλλους υγειονομικούς κλάδους όπως είναι οι ίατροι του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών εις τους οποίους και καταβάλλεται διά τον λόγον αυτόν ειδικόν επίδομα επικινδύνου και ανθυγιαίνης εργασίας.

Διά την αντιμετώπισιν της άνωτέρω καταστάσεως και εν όψει της ανάγκης βραχυπροσπίσεως και αξιοποιήσεως εις το απόλυτον δυνατόν του κτηνιατρικού δυναμικού του Υπουργείου Γεωργίας διά την έξυγιάνσιν του κτηνοτροφικού κεφαλαίου της χώρας εκ των ένδημοσύων παρ' ήμιν ζωοανθρωπονόσων, διά την αύξησιν της κτηνοτροφικής παραγωγής και την προστασίαν της δημοσίας υγείας, θεωρείται σκόπιμον όπως χορηγηθῆ εις τους κτηνιάτρους του Υπουργείου Γεωργίας επίδομα επικινδύνου και ανθυγιαίνης εργασίας.

Ός ενισχυτικόν του χαρακτηρισμού του κτηνιατρικού επάγγελματος ως ανθυγιαίνου και επικινδύνου θέον να αναφερθῆ ότι, κατά το παρελθόν, έχορηγήτο επίδομα επικινδύνου και ανθυγιαίνης εργασίας εις τους επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου Κτηνιάτρους του Υπουργείου Γεωργίας, δυνάμει της υπ' αριθ. 6/1964 αποφάσεως του Δ.Δ.Δ. Αθηνών και ότι, υπέρ της χορηγήσεως του επιδόματος τούτου, απέφάνθη προσφάτως το Συμβούλιον Συνδιαλλαγής διά της υπ' αριθ. 20/2.278 αποφάσεώς του, ήτις και υλοποιείται: διά του νομοσχεδίου τούτου, το όποϊον ειδικώτερον κατ' έρδρον προβλέπει:

Διά του άρθρου 1, χορηγείται, από 1ης Ιανουαρίου 1980 επίδομα επικινδύνου και ανθυγιαίνης εργασίας εις τους Κτηνιάτρους τακτικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας.

Το επίδομα τούτο όρίζεται εις ποσοτόν 30% επί του εκάστοτε βασικού μηνιαίου μισθού: α) του 4ου βαθμού της κλίμακος της υπαλληλικής ιεραρχίας διά τους Κτηνιάτρους τούς φέροντας βαθμόν από του 5ου και άνω και β) του 8ου βαθμού της ίδιας κλίμακος διά τους Κτηνιάτρους τούς φέροντας βαθμόν από του 6ου και κάτω.

Διά του άρθρου 2, όρίζεται: ως χρόνος ένάρξεως ισχύος του νόμου ο από της δημοσιεύσεως αυτού διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εις τα άνωτέρω άποσκοπεί το υπ' όψην νομοσχέδιον, το όποϊον έχομεν την τιμήν να θέσωμεν υπ' όψην ύμων προς ψήφισιν.

Εν Αθήναις τῆ 19 Σεπτεμβρίου 1979

Οι Υπουργοί

Οικονομικόν
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Γεωργίας
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ